

Repete

01.06.2022

Tomáš Sunegha (KDU-ČSL), opoziční zastupitel

Ten příběh se stokrát stal a po stoprvé je opakován se stejným průběhem. V našem případě není opakování matkou moudrosti, nýbrž slepou ulicí zakončenou odolnou zdí nezájmu, ignorance, svéhlavosti a natolik specifických sociálních návyků, že ani stovky let a různé druhy vlády problém neřeší. Zřejmě je neřešitelný. Lidé jsou prostě různí. Leč současná vláda Prahy 3 s urputností, která zřejmě svědčí o hlubokém vnitřním přesvědčení o šíření štěstí a lásky mezi lidmi, na historii nedbá, moudrost předků odhazuje, majetek nechá ničit a zájem dosud pokojně bydlících občanů ignoruje. Píšu o „sociální“ politice radnice, která se mj. vyznačuje přidělováním bytů lidem, jejichž rodinní příslušníci byty a dům obvyklým způsobem užívat nechtějí. Neměli a nemají třeba takový zvyk, že se v noci spí, protože ve dne se chodí do práce. Abych byl konkrétní. Byty v domě v Roháčově ulici 34—44, kde je vlastníkem řady bytů obec, jsou přidělovány lidem, kteří dělají hluk, nepořádek a chovají se odlišně od starousedlíků. Nejde o politiku sociální, ale asociální, kdy po nějaké době může nastat odbydlení obecních bytů a na místě zůstane pak pachut vytvořená směsí neznalosti, ekonomických škod a znechucení těch, kteří chtěli bydlet v hezkém domě a v klidu. Nejen doprava v klidu je problém, který byl uměle navozen a který řadu občanů nyní uvádí ve vztek a stres a zkracuje jim život, ale i bydlení v klidu, které se z klidu (a za přispění zpackané privatizace) stává stresovou záležitostí. To vše jako reálná politika radnice.